

— να καταδικάσει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο έληξε την 1η Ιανουαρίου 2005.

(¹) ΕΕ L 178, σ. 16.

Προσφυγή της 16ης Μαΐου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ισπανίας

(Υπόθεση C-224/06)

(2006/C 165/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: G. Braun και J.R. Vidal Puig)

Καθού: Βασίλειο της Ισπανίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2004/72/ΕΚ (¹) της Επιτροπής, της 29ης Απριλίου 2004, για την εφαρμογή της οδηγίας 2003/6/ΕΚ (²) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τις αποδεκτές πρακτικές της αγοράς, τον ορισμό των εμπιστευτικών πληροφοριών για παράγωγα μέσα εμπορευμάτων, την κατάρτιση καταλόγων κατόχων εμπιστευτικών πληροφοριών, τη γνωστοποίηση των συναλλαγών προσώπων που ασκούν διευθυντικά καθήκοντα και τη γνωστοποίηση ύποπτων συναλλαγών, και, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να κοινοποιήσει τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, το Βασίλειο της Ισπανίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή,

— να καταδικάσει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας 2007/72/ΕΚ στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 12 Οκτωβρίου 2004.

(¹) ΕΕ L 162, σ. 70

(²) ΕΕ L 96, 12.4.2003, σ.16

Προσφυγή της 17ης Μαΐου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-226/06)

(2006/C 165/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: G. Rozet και I. Kaufmann-Bühler)

Καθής: Γαλλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι η Γαλλική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς τα άρθρα 2, 10, παράγραφος 1, και 12, παράγραφοι 3 και 4, της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Ιουνίου 1989, σχετικά με την εφαρμογή μέτρων για την προώθηση της βελτίωσης της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων κατά την εργασία (¹), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή, καθώς και από τα άρθρα 10 ΕΚ και 249 ΕΚ·

— να καταδικάσει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 31 Δεκεμβρίου 1992.

Η Επιτροπή προσάπτει στη Γαλλική Δημοκρατία ότι παρέβη τις υποχρεώσεις της από τα άρθρα 2, 10, παράγραφος 1, και 12, παράγραφοι 3 και 4, της οδηγίας 89/391, καθόσον δεν θέσπισε όλες τις αναγκαίες διατάξεις για την ορθή μεταφορά τους στη γαλλική έννομη τάξη.

(¹) ΕΕ L 183 της 29.6.1989, σ. 1.

Προσφυγή της 17ης Μαΐου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου

(Υπόθεση C-227/06)

(2006/C 165/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: B. Schimma και B. Stromsky)

Καθού: Βασίλειο του Βελγίου

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο του Βελγίου, επιβάλλοντας de facto στους επιχειρηματίες που επιθυμούν να εμπορεύονται εντός του Βελγίου προϊόντα οικοδομής που παράγονται ή κυκλοφορούν νομίμως σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης την υποχρέωση να αποκτούν τα σήματα συμμορφώσεως «BENOR» ή «ATG» για τη διάθεση των προϊόντων αυτών στην αγορά του Βελγίου, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 28 και 30 ΕΚ·
- να καταδικάσει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Τα βαλλόμενα εθνικά μέτρα μπορούν να θεωρηθούν κρατικά μέτρα που εμποδίζουν την ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων, χωρίς να δικαιολογούνται από λόγους του άρθρου 30 ΕΚ ή από επιταγές γενικού συμφέροντος και χωρίς να τηρείται η αρχή της αναλογικότητας.

Προσφυγή της 24ης Μαΐου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας

(Υπόθεση C-235/06)

(2006/C 165/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: G. Braun, R. Vidal Puig)

Καθής: Δημοκρατία της Αυστρίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας, παραλείποντας να προβλέψει κυρώσεις υπό την έννοια του άρθρου 16 του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης στις πτήσεις και στην κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91⁽¹⁾, παρέβη τις υποχρεώσεις της.

- να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Αυστρίας στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι της προσφυγής και κύρια επιχειρήματα

Το άρθρο 16 του κανονισμού 261/2004 ορίζει ότι, σε περίπτωση που δεν χορηγείται αποζημίωση, δεν προσφέρεται μεταφορά με άλλη πτήση, ή δεν χορηγείται δικαίωμα επιστροφής χρημάτων, πρέπει να προβλέπονται κυρώσεις για τις αεροπορικές εταιρίες. Οι κυρώσεις που προβλέπονται από τα κράτη μέλη για τις παραβάσεις του κανονισμού πρέπει να είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές.

Σύμφωνα με τις πληροφορίες που διαθέτει η Επιτροπή, η Αυστρία δεν έχει ακόμη καθορίσει κυρώσεις για τις παραβάσεις του κανονισμού, που να είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές.

(¹) ΕΕ L 46 της 17.2.2004, σ. 1.

Προσφυγή της 24ης Μαΐου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου

(Υπόθεση C-236/06)

(2006/C 165/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: D. Maidani και G. Braun)

Καθού: Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2003/6/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2003, για τις πράξεις προσώπων που κατέχουν εμπιστευτικές πληροφορίες και τις πράξεις χειραγώγησης της αγοράς (κατάχρηση αγοράς)⁽¹⁾, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·
- να καταδικάσει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.